

Člověk a země.

Abd-ru-shin

Čím pak přispěl člověk ke vzniku této země, aby mu to dávalo právo svobodně o ní rozhodovat! Neustále se hádá o rozdělení majetku, aniž by se staral o to, co tomu říká **skutečný majitel**.

Vy lidé se vůbec **nechcete** o to starat, protože zcela přesně cítíte, jak takové jednání, plné závisti a nenávisti, směřuje **proti** vůli majitele, který vám zemi milostivě propůjčil jako obydlí v hrubé hmotnosti.

Toto jednání ostře označuje stanovisko pozemského člověka vůči jeho Bohu a Tvůrci! Všechna prázdná slova nebo pokrytectví a darebné jednání to nezakryjí. Pozemští lidé zacházejí se svěřenými jim statky jako vandalové. Jen **svěřeny** jsou všechny tyto statky a to k správnému použití ve smyslu Božím a k ničemu jinému!

Nesmí vás proto také nyní překvapiti, když zlovolní, suroví hosté budou nyní vyhozeni z obydlí, které trvale poškozovali a tím se vysmívali jeho majiteli.

Majiteli! To není prázdné slovo, nějaký dutý pojem! Chci vám krátce vysvětliti, že tomu tak skutečně jest; neboť i v těchto věcech máte dojít od víry k přesvědčení. Jen o vašem obydlí chci při tom mluvit, tedy o zemi! O její výstavbě.

Vy víte, že vše, co se ve světech může zformovati, spočívá ve **vyzařování** nejsvětějšího světla. Vyzařování světla obsahuje vše, co bylo třeba k vytvoření všech světů a čeho nelze postrádat k jejich udržení. Chcete-li mne správně sledovati, učinite předem ostrý rozdíl mezi Bohem, **samotným** všesvatým Světlem a mezi Božím **vyzařováním**.

Nesmíte udělat chybu a myslet, že Světlo a jeho vyzařování jsou **jedno**, protože záření přichází ze Světla. Takové odůvodnění by vyplývalo **z lidského** myšlení, které nemůže dosáhnout až do těchto výšek a proto také nemůže najít správného pojmu.

Spokojte se proto tím, říkám-li, že bezprostřední vyzařování Boží je sice Božské, ale není Bohem samým. To je tedy **dvoji** a nepovažujte to za jedno.

Bezprostřední vyzařování Boží má však opět svou hranici v hradu Grálu. Za ním je již **změněné** a nelze je proto již označovati jako Božské.

Čím více se snáší dolů, tím více změn učiní ochlazováním a s ním spojenými proměnami. Přesto však musíme je stále nazývati vyzařováním Světla, kterým i ve všech proměnách zůstává. Jsou tu však určité rozdíly.

Toto vše jsem již v mém Poselství vysvětloval dost obsírně, abych tím dal přesný obraz. Dnes chci mluvit jen o stavbě **země**. Proto přejdu proměny vyzařování Světla až k hmotnosti i jejich účinky a začnu ihned mluvit o samotné zemi. Není tak snadné ze světového prostoru vyjít a zformovat nějaký bod začátku. Je tu přece všechno různé a v neustálém pohybu. Snažte se proto ujasnit si naprosto jedinou větu:

Všechno základní, ženoucí, budující, tvořící a udržující jest záření!

Zde musí vaše touha po vědění pevně zakotviti. Tlak nebo síla Světla sama vynucuje hnací a krouživý pohyb, takže nic se nemůže zastaviti.

A v tomto trvalém pohybu, spojeném s oteplováním a ochlazováním se všechno **formuje**. Vždycky podle zcela určitého druhu. Všechno se musí formovati podle zákonů záření a ne jinak.

Toto učiňte základem obrazu, který vám chci dát.

Na cestě až dolů k těm místům, kde se mohou zhutniti a formovati hmotnosti, odloučilo se ze záření již mnohé k vlastnímu zformování, jako různé stupně čistě duchovního, duchovního a bytostného. Tak se mohly utvářeti úrovně a světy, které krouží samy v sobě a nepřekročí určité hranice.

V přiměřeném ochlazení záření mohly se sraziti i hrubohmotné horniny země, při čemž těmto horninám přesně přizpůsobení bytostní pomocníci vědomě pomáhali. Při této práci nabývali také stále stoupajícího sebevědomí a tím i přiměřených lidských forem.

Při tom se rovněž oddělily vody od vzduchu a země.

Začněme tedy tím, že při našem pozorování nacházíme nejprve na tomto díle světa jen vzduch, vodu, zemi a horniny. Toto vše bylo již obsaženo ve vyzařování Božím, mohlo se však srážeti pohybem, který nastal teprve zcela určitým ochlazením. Teprve takto sražené mohly se státi hmotně hmatatelnými a viditelnými.

Přes toto zviditelnění v ochlazení zůstává ještě v každém tom druhu určité vlastní záření, takže i horniny mají své vlastní záření, které je současně udržuje pohromadě.

Nyní je hornina vydána všanc působení vzduchu a vlhkosti, jakož i rozdílným teplotám, zejména na svém povrchu. Časem přinášejí tato působení na zevní vrstvě změny, které nazýváme zvětráním.

Protože vlastní vyzařování horniny proniká zvětralou vrstvou ven a tím ji, obrazně řečeno, prožhavuje, mění se toto záření takovým prožhavením ještě dříve než může působit navenek, protože zvětrání přivedilo změnu zevní vrstvy horniny.

Tato zcela přirozená změna záření dává jí však také změněné vlastnosti. Dosáhla-li tato změna vyzařování horniny zcela určitého stupně, poskytuje možnost k srážení, zatím ještě ve všeobecném záření neviditelně odpočívajících semen, lišejníků a mechů.

Tato semena jsou druhem záření zvětralé horniny přitahována. Připravení bytostní pomocníci je pečlivě ukládají, pomáhají jim k zrání a opatrují vzrůst z nich vzniklých rostlin, které svým složením opět vyvíjejí své vlastní záření.

Když pak zvadnou a rozpadávají se, nastává v jejich vyzařování opět změna, která ve zcela určitém stavu poskytuje cestu ke srážení semen jiných rostlin. Všude při této práci jsou činní laskaví a pomáhající bytostní pomocníci, kteří se mohou utvářeti pod působením změn vyzařování ještě před hrubším srážením semenných částí. Jsou to mnohými lidmi tak často vídaní gnomové, skřítki atd.

Tak to jde stále dál ve výstavbě nebo ve vývoji jak tomu chcete říci. Záření dávají ve svých změnách neustálé možnosti k srážení nových druhů a jich vývoji.

Tak vznikají nejrozličnější druhy rostlin ve zcela zákonité výstavbě, která je udržována a může se projevovat jen ve změnách vyzařování.

Sloučením vyzařování hornin, rozkládajících se rostlin, vody, tak jako vzduchu a země, vznikají při zcela zákonitě určeném počtu a druhu také první zvířata, jejichž hrubohmotná semena jsou rovněž klidně a neviditelně obsažena ve všeobecném vyzařování.

Taková určitá a již vhodná směs záření přitahuje z hlavního vyzařování, které všechno neustále obklopuje, magneticky nacházející se tam části a tak se formuje nejprve **semeno** jako sraženina, ne snad zvíře, které se z takto stažených semen teprve vyvíjí.

Tím je také učiněn konec okřídleným slovům hádanky: Co bylo na světě dříve, slepice nebo vejce?

Pak teprve nastal pozvolný vývoj od stupně k stupni, zákonitě řízený změnami vyzařování, až nejvýše vyvinuté zvíře ve zcela určitém stavu zralosti dostalo **takové vyzařování krve**, které svým tehdejším druhem umožnilo zárodku lidského ducha působiti **přitažlivě** ba dokonce ho to **nutilo** se vtěliti, zvolna ve zvířecím těle se probouzeti, je přetvářeti, aby nakonec **zevně** zformovalo také dnešního člověka s jeho vystupňovaným sebevědomím.

Chci vám dát jen v hrubých rysech náznak vzniku, abych zformoval obraz, který by vám ukázal, že **všechno** musí být majetkem Božím, protože vše vzniklo z **Jeho vyzářování** a nemůže bez Něj vůbec být.

Člověk však nemá **žádného podílu** na zemi, nýbrž smí ji pouze **obývat**. Byla již vybudována, když on směl na ní procitnouti k vývoji svého vědomého bytí. Kdybyste byli pokorným přijímáním všech darů pečlivě odposlouchali Boží zákony ve stvoření a pak se do nich vpravili, což znamená totéž jako podle nich jednat, byli byste již dnes žili na zemi jako v ráji, bez starostí, bez sporů. Neznali byste vůbec závisti a nenávisti, chtivosti majetku a moci, zkrátka byli byste **lidmi!**

Šťastní lidé, kteří harmonicky v paprscích světla dále budují na říši, která patří Bohu.